

Oratorium

finē. l. o. s. ff. de spō. sed hō nō p̄t salutē p̄seq̄
sine orōne. q̄ ad eā tenet de necessitate. Et q̄
hō nō possit saluari sine orōne patet. Nam
fm aplm ad Phl. Nō sum⁹ sufficientes a
nobis etiā bonū cogitare. ergo multo min⁹
operari. nisi ex grā dei nobis donet posse. qd̄
quidem non donat regulariter adultis nisi
petāt. p̄ argumentū a p̄trario Joh. vi. Peti
te ⁊ accipietis. Facit. xxiij. q. liij. c. obrineri.
ergo cū sine bona opatione null⁹ possit salua
ri. q̄ habitabit i tabernaculo dei qui opat⁹ in
sticiā. fm ps. ⁊ bona opatio nō possit esse si
ne oratione. ergo p̄posituz p̄firmat. Exo. xx.
Memoro ut diem sabbati scifices. qd̄ sine
orōne fieri nō p̄t. Itē Luc. xviij. Opetet sp̄
orare. Sup̄ q̄ Thyr. dicit. Opetet necessita
te dicit. Corroboret ex plū i practica q̄ cōit
hoies nō timēt dē. q̄ nō habēt orōez. Eccl.
trario si ē aliq̄s timor dei. inuenies i habente
grām orationis. Merito ergo dicit Hiero.
vbi. s. In tēratōz irat q̄ orare negligit. Et
sup̄ illud Mat. xvij. Hoc gen⁹ amoniorū
nō cūct nisi i orōne ⁊ ieiunio. nō sanat oca
lū qd̄ nō sanat calcaneū. Ieiunio sanant pe
stes corpis. orōne hō pestes mētis. Sz adū
re q̄ istud p̄ceptū de orōe ē affirmatiuz qd̄
solū obligat p̄ semp. aliquos pl⁹. aliq̄s mi
nus. Quāro em̄ q̄sq̄ ex bilior rāto maḡ in
diger auxilio orōnis. Et ideo certa meta v̄
hora nō ē determinata. sed tātū q̄lter de p̄ce
pto tenet quātū iudiciū sue rōnis dicitat si
bi fore necessariū orare vt a peccatis restit
⁊ i bono p̄seueret. Clerici tū ⁊ religiosi habēt
determinatū modū ⁊ tps orōis. de q̄. s. Do
re. Silt illi q̄b i p̄nia p̄ p̄fessorē ē inueniuz
vel q̄ ex voto habent. Alij aut nō vidēt ha
bere determinatū tps nisi q̄ fm s. Tho. i. liij.
dis. xv. seculares tenent dieb⁹ festiuis diuis
officijs inrresse vt m̄stris p̄ populo oranti
bus suam intentionem conformēt.

21 **¶** Que orō est efficacior? R. fm Ric. vbi. s.
q. viij. q̄ orō dñica. Qd̄ oñdit p̄mo aucto
ritatis dignitas. q̄ tps eā fecit ⁊ discipulos
docuit. Matt. vj. Scdo sententiōsa ei⁹ breui
tas. Tercio petitor vtilitas. nā oia que desi
derare debem⁹ ⁊ petere i hac p̄ntentur. Unde
Aug. ad Probā. Licz alia s̄ba dicam⁹ orā
do. nihil aliud tū dicam⁹ qd̄ i ista orōe po
sitū ē si recte ⁊ agnūter ozem⁹. Un̄ aduate
p̄ eo ordine posita sunt quo desiderare ⁊ pe
tere debemus. Exhibet p̄mo reuerētia illi cui
porrigēda est oratio: cū d̄r. Pater noster q̄
es i celis. i quo captat benignolētiā dei orans
Scdo: q̄ finis magis desiderat⁹ q̄ sūt ad

finē. Ideo p̄mo petunt⁹ respiciūt finē q̄
sunt ad finē. Respiciēt finē sunt due peti
ones. Prima ē scificet nomē tuū. Hoc est
fm Aug. li. ij. de sermone dñi i motē cū dicit
mus. Nos admonem⁹ desiderare vt nomē
ei⁹ qd̄ semp est sc̄m. etiā apud hoies sanctū
habeat. hoc ē nō p̄tēnat. qd̄ nō tēo s̄z holbo
pdest. Scdo est. Adueniat regnū tuū. Un̄
fm Aug. vbi. s. In h̄ exercitū⁹ desiderū nō
strū ad illud regnū. vt nobis veniat: ⁊ in eo
regnare mereamur. Un̄ p̄ p̄mā petim⁹ vt de
us ab homib⁹ glorificet. p̄ scdam vt ad
gloriā veniam⁹. Petitōes respiciēt q̄ sūt
ad finē: qd̄ sunt respectu boni. q̄ sūt due. Pri
ma ē. Fiat volūtas tua sic i celo ⁊ i t̄ra. In q̄
fm Aug. vbi. s. peti meritū q̄ b̄itudine me
reamur. qd̄ p̄sistit i obediēdo mādat⁹ dei. et
iō sic ab angelis i celis fit dei volūtas. sic ⁊ a
nobis i terris p̄ verā obediētā. Scdo ē Pa
nē n̄m q̄tidiāniū da nobis hodie. In q̄ pe
tit vici⁹ quortidiān⁹ ad sustentatōem necessa
ri⁹. vel vice⁹ aie. i. eucharistie sc̄m tanq̄ in
strumētū q̄ p̄sum⁹ nos iuuare. Quedā pe
titio ē respectu mali culpe. ⁊ hec est. Dimitte
nobis debita n̄ra sic ⁊ nos dimittim⁹ debito
rib⁹ n̄ris. Un̄ Aug. vbi. s. Debita petā di
ci manifestū ē. ⁊ in h̄ admonem⁹ nos qd̄ fa
cere debeam⁹ vt remissioz p̄ctōz habeam⁹. Sz
Aug. ad Probā. vt ibi. sic nos dimittim⁹
debito: rib⁹ n̄ris. Quedā ē q̄ respicit mala in
dinātia nos ad petim⁹: q̄ est. Et ne nos indu
cas i tēratōz. qd̄ nō ita intelligit vt nō p̄mit
tat nos tētrari. q̄ q̄nq̄ hō i tēratōe. p̄bat ad
bona et hūiliat ad dē. Sed sic intelligit. vt
nō deserti diuio adiutorio alicui tēratōi vel
p̄sentiam⁹ decepti. vel cedamus afflictī. fm
Aug. ad pbā. ⁊ iō aliud ē tētrari. aliud ē i tē
ratōz iduci. Quedā respiciūt malū p̄ne q̄ ē
Sz libera nos a malo. In q̄ admonem⁹
nos fm Aug. vbi. s. Nōdū nos ē i illo bo
no vbi nullū patiemur malum. Un̄ de hac
orōe dicit Iñ. j. li. xliij. bo. c. xxiij. Fidei sim
bolū ⁊ dñica orō p̄ tota lege puul eccie ad ce
loz regna sufficit. Et aug. i ench. c. xv. De q̄
tidiais ⁊ breuib⁹ lenib⁹sq̄ p̄ctis sine q̄b vi
ta nō ducit q̄tidiana orō fidelituz satisfact.
Loz em̄ ē dicere. P̄ n̄ q̄ es i celis ⁊c.

Oratoriū p̄riatū quilibet i bo
no p̄pria h̄e p̄t. sz
nō d̄z h̄e formā ecclesie. nec ibi aliq̄s d̄z ce
lebrare nisi sit p̄ilegiatus. vel relictiā epi.
aliter debet deponi celebrās. de p̄c. dist. j. vñ
cūq̄. ⁊ c. clericos. ⁊ c. si quis.